

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végso előterjesztői indokolás az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi XIII. törvényhez	524
Végso előterjesztői indokolás a Magyarország és az Oroszországi Föderáció között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2020. évi XIV. törvényhez	525
Végso előterjesztői indokolás a győri Káptalándomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításáról szóló 2020. évi XV. törvényhez	529
Végso előterjesztői indokolás a Pázmány Péter Katolikus Egyetem által ellátott oktatási feladatok elősegítése céljából, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia részére történő ingyenes vagyonjuttatásról szóló 2020. évi XVI. törvényhez	530
Végso előterjesztői indokolás az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi XVII. törvényhez	532

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végso előterjesztői indokolás a Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia Központ épületének felújításával, átalakításával és a hozzá kapcsolódó Ráday Felsőoktatási Diákotthon újjáépítésével összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról és a beruházás kiemelten közérdekűvé nyilvánításáról szóló 78/2020. (III. 31.) Korm. rendelethez	533
--	-----

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás

az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2020. évi XIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerése, valamint törvényben való kihirdetése. A megerősítés jelenleg folyamatban van, így a Jegyzőkönyv még nem lépett hatályba.

1995. november 20-án Brüsszelben írták alá az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodást (a továbbiakban: Megállapodás). A Megállapodás 2000. június 1-jén hatályba lépett.

Az azóta eltelt években nyilvánvalóvá vált, hogy az együttműködés jóval túlmutat a Megállapodásban szabályozott politikai és kereskedelmi területen, ezért szükség van új, magasabb szintű egyezményes kapcsolatrendszer kialakítására.

Az EU számára Izrael nyugati kötődése, gazdasági súlya és közel-keleti térségi geopolitikai szerepe, illetve kapcsolatai folytán figyelemre méltó partner, amellyel előnyös a kétoldalú politikai és gazdasági, továbbá kulturális kapcsolatok további elmélyítése. A kétoldalú viszony továbbfejlesztésére és újabb területekre való kiterjesztésére jó alkalmat teremt az gazdasági és kereskedelmi témákon túl a globális kihívások elleni közös fellépésre. A Megállapodás jelentősen növelte az EU közel-keleti régióbeli szerepét és mintaként szolgálhat a többi térségi országgal kötendő megállapodáshoz. Demonstrálja a felek számos nemzetközi kérdésben meglévő politikai nézetazonosságát, illetve értékazonosságot mutat több globális és regionális kérdést illetően. A megállapodás megfelel az EU politikai érdekeinek. Együttműködést irányoz elő olyan fontos területeken, mint az emberi jogok védelme, a demokratikus alapelvek tiszteletben tartása. A politikai párbeszéd fenntartása mellett lehetőséget ad a térségi biztonság és stabilitás erősítésére. A Megállapodás együttműködést teremt olyan területeken, mint az illegális migráció, a pénzmosás, a drogkereskedelem, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem. Kiterjeszti az együttműködést a kommunikációs, továbbá az audiovizuális és kulturális területekre is.

A Horvát Köztársaság csatlakozási okmánya alapján Horvátország vállalja, hogy az Európai Unió és tagállamai által aláírt vagy megkötött nemzetközi megállapodásokhoz az e megállapodásokhoz csatolt jegyzőkönyv útján csatlakozik. Horvátország csatlakozási okmánya értelmében Horvátországnak az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz való csatlakozásáról a megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv útján kell megállapodni. A Jegyzőkönyvet 2018. december 20-án írták alá Brüsszelben.

A Megállapodás mind politikai, mind pedig gazdasági kapcsolatokban kiemelt szerepet tölt be az Európai Unió és a tagállamok, így Magyarország számára is. A politikai párbeszéd intézményesítésével hozzájárulnak az adott harmadik állam demokratikus fejlődéséhez, és segítik a kapcsolatok elmélyítését. Továbbá Magyarország támogatja a Megállapodás megújítását és szorgalmazza a kereskedelmi kapcsolatok további fejlesztését is.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 9. §-a értelmében a Jegyzőkönyvet törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 2. §-hoz

A Jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövegét tartalmazza. A Jegyzőkönyv 8 cikkeből áll. A Jegyzőkönyv 1. cikkének értelmében a Horvát Köztársaság részes félként csatlakozik a Megállapodáshoz, továbbá az Európai Unió többi tagállamával megegyező módon elfogadja és tudomásul veszi a Megállapodás szövegét.

A 3. §-hoz

A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

A Jegyzőkönyvet a Feleknek saját eljárásaikkal összhangban jóvá kell hagyniuk és a Felek értesítik egymást az e célból szükséges eljárások befejezéséről. A Jegyzőkönyv azon hónapot követő hónap első napján lép hatályba, amelynek során az utolsó értesítést megtették.

A Jegyzőkönyv hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

A 4. §-hoz

A törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

Végső előterjesztői indokolás

a Magyarország és az Oroszországi Föderáció között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2020. évi XIV. törvényhez

Magyarország és az Oroszországi Föderáció kétoldalú szociális biztonsági kapcsolatait jelenleg a Magyar Népköztársaság és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége között a szociális ellátás területén való együttműködés tárgyában Budapesten, 1962. december 20-án kötött egyezmény (a továbbiakban: szociálpolitikai egyezmény) szabályozza.

A szociálpolitikai egyezmény aláírása óta eltelt jelentős időre, az időközben megváltozott politikai-gazdasági berendezkedésre, valamint a szociális biztonsági szabályozó elvek fejlődésére, végezetül pedig a felek Európa Tanácsban betöltött, illetve hazánk európai uniós tagságára tekintettel időszerűvé vált, hogy a két ország a részben már korszerűtlen szabályozás helyett modern és kölcsönös érdekeikkel teljesen összhangban álló új szociális biztonsági egyezményt kössön.

A Magyarország és az Oroszországi Föderáció között a szociális biztonságról szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) létrehozásának célja a két ország között az állampolgárok szabad mozgását támogató, az európai értékekkel összhangban levő szociális biztonsági kapcsolatok rendezése, valamint ennek eredményeként a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlesztése és az elavult szociálpolitikai egyezmény kétoldalú viszonylatban történő hatályon kívül helyezése. Az Egyezmény megkötésével elérni kívánt közpolitikai cél elsődlegesen a részes államok állampolgárainak a két állam társadalombiztosítási rendszereiben megszerzett jogainak védelme, a két ország szociális biztonsági rendszereinek koordinációjával a másik ország területén történő munkavégzés szabályozási rendszerének erősítése.

Az Egyezmény megjeleníti a modern szociális biztonsági alapelveket, különösen az alábbi szempontok érvényre juttatásával:

- az Egyezmény egyértelműen meghatározza a másik részes állam területén történő munkavégzés, illetve az azzal összefüggő tartózkodás esetében alkalmazandó jogot (főszabályként a foglalkoztatott személyre a munkavégzés helye szerinti állam jogszabályai vonatkoznak, az ez alóli kivételeket egyértelműen rögzíti az Egyezmény),
- az Egyezmény világosan rögzíti az egyes ellátások megszerzéséhez szükséges nemzetközi jogi eljárási szabályokat, biztosítja a már megszerzett jogok fenntartását, valamint az Egyezmény hatálya alatt történő jogszerzés érdekében figyelembe veszi, összeszámítja az egyes államok joga szerint szerzett jogosultsági (biztosítási) időszakokat,
- az Egyezmény lehetővé teszi az ellátásokhoz való hozzáférést Magyarországon (illetve az ellátást folyósító országon) kívül,
- az Egyezmény arányos teherviselést valósít meg a részes államok között, a teherviselés az egyes államokban teljesített jogosultsági (biztosítási) időszakokhoz igazodik.

Az Egyezmény a fenti elvek keretei között biztosítja a magyar és az orosz jog szerinti öregségi, valamint az elhunyt személy jogán hozzátartozói nyugellátásokra jogosult személyeknek szerzett jogaik megőrzését abban az esetben is, ha mindkét ország nyugdíjbiztosítási rendszereiben szereznek biztosítási időt.

Az Egyezmény – alkalmazkodva a munkavégzés és befektetési kapcsolatok modern, Európában elfogadott nemzetközi formáihoz – lehetővé teszi, hogy a hosszabb távon kiküldetésben végzett munkavégzés vagy önálló vállalkozói tevékenység esetén a másik szerződő fél területére kiküldött biztosított munkavállaló, önálló vállalkozó a kiküldő állam joghatósága alatt maradjon és abban az államban tartsa meg biztosítási jogviszonyát (teljesítse a társadalombiztosítással összefüggő, különösen járulékfizetésre vonatkozó kötelezettségeit).

Az Egyezmény hatálya kiterjed továbbá a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak, valamint az üzemi balesetekkel és foglalkozási megbetegedésekkel összefüggő pénzügyi ellátások megállapítási szabályainak összehangolására is.

Az előzőekben rögzített elvek és szempontok az EU tagállamokkal és más európai országokkal fennálló szociális biztonsági koordinációs kapcsolatokban is meghatározóak. Ezek figyelembevételével az Egyezmény olyan szabályozási keretrendszerként jelent, amely a részes felek jogrendszerében szerzett jogok fenntartása, továbbá az Egyezmény hatálya alatt történő jogszerzés elősegítése mellett a másik ország területén történő munkavégzést, gazdasági tevékenységet is támogatni képes.

Az Egyezmény a szerződő felek vonatkozásában hatályon kívül helyezi a szociálpolitikai egyezményt, ezzel többek között azt teszi lehetővé, hogy a korábbi területi elvű megállapodással szemben a biztosítási elvű megközelítés érvényesüljön a kétoldalú szociális biztonsági kapcsolatokban. Ennek eredményeként az érintett ellátások folyósításáért felelős államot nem a jogosult személy lakóhelye fogja meghatározni, és az ellátás folyósítására köteles állam teherviselésének mértéke igazodni fog a jogosult által megszerzett biztosítási időszakokhoz (és rendszerint a járulékfizetés mértékéhez). Az Egyezmény tárgyi hatálya szűkebb a szociálpolitikai egyezmény tárgyi hatályánál, az egészségbiztosítás természetbeni ellátásaira nem terjed ki, továbbá – mivel az nem is volna indokolt egy kétoldalú szociális biztonsági egyezménynél – nem öleli fel a szociális biztonsági ellátásnak nem minősülő szociális ellátásokat. Az Egyezmény rögzíti ugyanakkor a szociálpolitikai egyezmény hatálya alatt megszerzett jogok védelmét és tartalmazza az Egyezmény hatálybalépésével összefüggő további garanciális rendelkezéseket is.

Az indokolás szövege a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (1) bekezdésére figyelemmel a Jat. 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

Az Egyezmény a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. § a) pontja szerinti nemzetközi szerződésnek minősül.

Az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontjára és (3) bekezdés b) pontjára való tekintettel a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződés esetében az Országgyűlés erre felhatalmazást ad.

Az Egyezmény aláírását követően az Egyezmény hatálybalépése érdekében annak kötelező hatályát az Országgyűlés elismeri.

A 2. §-hoz

Az Egyezményt az állampolgárok jogait és kötelezettségeit közvetlenül érintő jellegére tekintettel – mint törvényhozási tárgykörbe tartozó normát – törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 3. §-hoz

Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövegét az 1. melléklet tartalmazza.

Az Egyezmény I. része (Általános rendelkezések) a fogalom-meghatározásokat követően (1. cikk) rögzíti, hogy hatálya azon jogszabályokra terjed ki, amelyek a társadalombiztosítási jogviszony alapján nyújtott öregségi és hozzátartozói nyugellátásokat, valamint a baleseti járadékot és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait szabályozzák (2. cikk). Az Egyezmény személyi hatálya (3. cikk) kiterjed a részes államok állampolgáira és családtagjaikra, akik az Egyezmény tárgyát képező jogszabályok hatálya alá tartoznak vagy tartoztak. Magyar részről kiemelt fontosságú az elsődlegesen állampolgársági alapú megközelítést rögzítő szabályozás kiszélesítése, így Magyarország tekintetében azon személyekre is kiterjed az Egyezmény hatálya, akik az Egyezmény tárgyát képező jogszabályok hatálya alá tartoznak vagy tartoztak.

Az Egyezmény rögzíti az egyenlő bánásmód alapelvét és a tények azonos figyelembevételére vonatkozó szabályt (4. cikk), biztosítva ezzel, hogy a jogosultak ellátásaik tekintetében a két ország szociális biztonsági jogszabályainak alkalmazása során azonos jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezzenek. Az egyenlő bánásmód elvének speciális szabályát tartalmazza az Egyezmény 7. cikke, amely figyelembe veszi az egyes családtagok számától függő ellátások összegének megállapítása során a családtagokat, lakóhelyüktől függetlenül.

Az Egyezmény 5. cikke garantálja az ellátások külföldre történő kifizetésének biztonságát (5. cikk), hiszen az ellátások a másik szerződő állam területén tartózkodó személyek számára is az ellátást folyósító állam területén tartózkodó személyekre vonatkozó feltételekkel azonos módon kerülnek folyósításra és azok nem csökkenthetők arra tekintettel, hogy a biztosított a másik ország területén tartózkodik az ellátás nyújtása során. Az Egyezmény – tekintettel arra, hogy a szociálpolitikai egyezmény alapján a részes felek az ellátásokat a területükön állandó lakóhellyel rendelkező jogosultak számára folyósították – magyarázó jelleggel azt is rögzíti, hogy az állandó lakóhely megváltozása nem érinti az ellátást folyósító részes állam kötelezettségét. Az Egyezmény a pénzügyi ellátások más állam területére történő folyósítását is szabályozza (6. cikk). Magyarország esetében az ellátások folyósítása nem csak a másik részes államba, hanem harmadik országokba is megtörténik, az utalások módja azonban a nemzeti előírások szerint történik, az továbbra is a részes felek saját hatáskörébe tartozik.

Az Egyezmény II. része (Az alkalmazandó jogszabályok) egyértelműen meghatározza a másik részes állam területén történő munkavégzés, illetve az azzal összefüggő tartózkodás esetén alkalmazandó jogot (főszabályként a foglalkoztatott személyre a munkavégzés helye szerinti állam jogszabályai vonatkoznak, az ez alóli kivételeket egyértelműen rögzíti az Egyezmény). E rendelkezés alapján dönthető el és állapítható meg, hogy az Egyezmény hatálya alá tartozó személy esetében melyik állam joga alkalmazandó, hol kell az érintett személynek a kötelező társadalombiztosítással összefüggő, különösen a járulékfizetésre vonatkozó kötelezettségeit teljesíteni. Ezzel többek között elkerülhető a mindkét társadalombiztosítási rendszerbe történő egyidejű járulékfizetés.

A másik ország területén való munkavégzéssel kapcsolatban az alkalmazandó jog szabályai között jelen Egyezmény az európai normáknak megfelelően és az egyenlő bánásmód alapelvének alkalmazásával – más hatályos kétoldalú egyezményekhez hasonlóan – főszabályként (8. cikk) kimondja, hogy a munkavállaló (önálló vállalkozói tevékenységet folytató személy) biztosítási kötelezettsége annak a szerződő államnak a jogszabályaihoz igazodik, amelynek területén az érintett személy a tevékenységét végzi. Az Egyezmény rendelkezéseket tartalmaz azon esetekre is, amikor valaki egyidejűleg végez munkát vagy önálló vállalkozói tevékenységet mindkét részes államban – ilyenkor az alkalmazandó jogot a lakóhely szerinti, illetve a munkatevékenységgel érintett szerződő állam jogrendszere képezi.

Az általános szabály alól kivételt képeznek (9–11. cikk) többek között a munkaadó által a másik ország területére munkavégzés céljából kiküldött munkavállalók (önálló vállalkozói tevékenységet folytató személyek), a diplomáciai és konzuli képviselők tagjai, a személy- és teherszállításban foglalkoztatott személyek. Az Egyezmény a biztosítással együtt élő családtagok tekintetében irányadó jogot (12. cikk), valamint azt is rögzíti, hogy az általános szabályoktól eltérően foglalkoztatott személyek (kiküldöttek) esetében milyen módon történik ezen jogállásuk igazolása (13. cikk).

A különleges rendelkezések három részben hangolják össze a nemzeti szabályozásokat, eljárásokat – ezek az alábbi ellátásokat érintik: a nyugellátások (öregség és halál esetén járó nyugellátások, orosz részről továbbá a rokkantsági ellátások); a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén járó ellátások; valamint magyar részről a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai.

A nyugellátásokat szabályozó III. rész (14–19. cikkek) az öregség és halál esetén járó ellátásokra, valamint az orosz fél részéről a rokkantság esetén járó nyugellátásokra vonatkozó rendelkezéseket szabályozzák. E fejezet legfontosabb szabályozási pontja, hogy a modern szociális biztonsági egyezményes elvek szerint az ellátások megállapítása arányosan (a pro rata temporis elv alapján) történik. Abban az esetben, ha a nyugellátásra való jogosultságot nem lehet megszerezni a kizárólag egyik szerződő államban megszerzett szolgálati idők alapján, lehetőség nyílik arra, hogy az egyes országok ellátást nyújtó illetékes intézményei figyelembe vegyék a másik ország biztosítási rendszerében szerzett szolgálati időt is. Amennyiben a jogosultság még így sem áll fenn, úgy speciális esetekben lehetőség van harmadik országban szerzett szolgálati idő figyelembe vételére is. Az Egyezmény alapján alkalmazandó nyugdíj megállapítási szabályok révén a magyar és az orosz illetékes intézmények az általuk alkalmazott jogszabályok szerint megszerzett szolgálati időket arányosítják a két országban megszerzett összes szolgálati időhöz. Ezt az arányt ezt követően érvényesítik azon (elméleti) összeg tekintetében, amelyet akkor állapítanak meg, ha az összesített szolgálati időket kizárólag a saját területükön szerezte volna a biztosított.

Rendszerszerűen külön, az V. részben (21. cikk) kerülnek rögzítésre a rokkantság (Magyarország esetében a nyújtott megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak) megállapítására vonatkozó szabályok. Az Oroszországi Föderáció jogszabályai alapján továbbra is a nyugdíjbiztosítás keretében kerülnek megállapításra és folyósításra a rokkantsági kockázaton alapuló ellátások. Ezeknek a normáknak a magyar szabályokkal való összehangolása érdekében – az európai uniós elvekkel összhangban – az Egyezmény szabályozza a rokkantsági kockázat esetén járó ellátásokkal összefüggő jogokat és eljárásokat. Az Egyezményben rögzített koordinációs szabályok a megváltozott munkaképességű személyek részére biztosított ellátások tekintetében olyan megoldásokat tartalmaznak, amelyek a munkavállalóknak a nemzeti munkaerőpiacra történő visszavezetését teszik lehetővé.

A IV. rész (20. cikk) keretében a munkahelyi baleset és foglalkozási megbetegedés esetén járó pénzbeli ellátások speciális szabályai kerülnek meghatározásra. A fejezet rendezi a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén alkalmazandó jogra, az egészségre veszélyes foglalkozások figyelembevételére, az ellátások nyújtásának módjára, illetve a költségek megtérítésének módjára vonatkozó szabályokat.

Az Egyezmény a VI. részében (Igazgatási együttműködés és hivatali jogsegély; 22–27. cikkek) szabályozza többek között az igazgatási megállapodásra és az összekötő szervek kijelölésére vonatkozó előírásokat, megállapítja a részes államok együttműködését rögzítő alapvető rendelkezéseket (22. cikk). Az Egyezmény rendelkezik az orvosi (felül)vizsgálatokról (23. cikk), meghatározza az Egyezmény hatálya alá tartozó ellátások elbírálása szempontjából kiemelkedő joghatással bíró cselekményekkel (így különösen az egyes kérelmek benyújtásával) összefüggő joghatásokat (24. cikk). Az Egyezmény keretszabályt rögzít a jogalap nélkül kifizetett pénzbeli ellátások visszafizetésére irányuló igényekkel kapcsolatos eljárásokat illetően (25. cikk). Az Egyezmény az adatvédelem vonatkozásában részletes, az irányadó nemzeti és uniós jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló

rendeleteket állapít meg (26. cikk), és tartalmazza a vitás kérdések rendezésének elvei (27. cikk) tekintetében alkalmazandó szabályokat is.

A VII. rész (28–30. cikkek) tartalmazza a záró rendelkezéseket. Az átmeneti rendelkezések (28. cikk) különösen fontos garanciális jellegű szabályok, hiszen nem csak az Egyezmény hatálybalépésével, hanem a szociálpolitikai egyezmény felek közötti hatályon kívül helyezésével összefüggésben szükséges jogvédelmi rendeltetést töltenek be. Az érintett cikk nem csupán a szociálpolitikai egyezmény hatálya alatt megszerzett jogok védelmét rögzíti, hanem lehetőséget nyújt a korábbi ellátások új Egyezmény hatálya alatt történő felülvizsgálatára (ami nem vezethet az érintett ellátás összegének csökkenéséhez). A két egyezmény szabályozási elveiből következő különbségekre figyelemmel külön rögzíti az érintett cikk azt az esetkört, amikor a szociálpolitikai egyezmény alapján megállapított nyugellátás folyósítását az állandó lakóhely megváltoztatására tekintettel meg kell szüntetni. Az Egyezmény lefekteti a hatálybalépésével összefüggő további garanciális rendelkezéseket is.

Az Egyezmény 29. cikke és 30. cikke a hatálybalépéséről, valamint annak időbeli hatályáról és megszűnésének módjáról rendelkezik.

A 4. §-hoz

A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba. Ettől eltérően a 2. §, 3. § és az 1. melléklet – az Egyezmény maga – akkor lép hatályba, amikor letelik a részes feleknek a kötelező hatály elismerésének tényéről szóló utolsó értesítéstől számított átmeneti idő. A lefolytatott szükséges belső eljárások eredményéről a Szerződő Felek írásban, diplomáciai úton értesítik egymást.

Az 5. §-hoz

A rendelkezés az Egyezmény végrehajtásához szükséges intézkedések tekintetében az egészségbiztosításért felelős minisztert jelöli ki.

Végző előterjesztői indokolás a győri Káptalandomb nemzeti emlékhelyé nyilvánításáról szóló 2020. évi XV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat tervezetéhez tartozó indoklás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A nemzeti emlékhelyek védelme és hozzáférhetővé tétele közérdek, amelynek megvalósításában közreműködnek az állami és az önkormányzati szervek, valamint a vallási közösségek, az egyházi jogi személyek, a civil és egyéb szervezetek, illetve a természetes személyek. A védelem kiterjed a nemzeti emlékhely méltóságának megőrzésére és a méltó megemlékezés feltételeinek biztosítására, az emlékhely történelmileg hiteles, egységes arculatának és műemléki megjelenésének fenntartására és biztosítására, továbbá az ezek érdekében végzett fejlesztés, beruházás megvalósításának elősegítésére.

Káptalandomb Győr kiemelkedő jelentőségű és egyik legnagyobb történelmi múlttal rendelkező része. Győrnek, Északnyugat-Magyarország legnagyobb városának a szíve, itt található a város műemléki látnivalóinak zöme. Káptalandombon található épületekbe – Győri Bazilika, Püspökvár, Szent László Látogatóközpont, Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár, Hittudományi Főiskola, Hotel Konferencia – az ott élőkön és dolgozókon kívül évente több mint százezer látogató érkezik. A székesegyházban, a látogatóközpontban és a Hotel Konferenciában naponta több száz turista fordul meg, a nyári hétvégéken pedig még többen, hiszen szinte minden hétvégén ceremóniális esemény van Káptalandombon.

A győri egyházi műemlékek az ezeréves kereszténység emlékei. A Káptalandombon álló Bazilika (basilica minor) és Püspökvár a nyugat-magyarországi katolicizmus szimbólumai. A Bazilikában található, vérző könnyeket ejtő Szűzanya képéhez hívők sokasága zarándokol el minden évben. Itt őrzik továbbá Szent László hermáját, mely a Szent Korona és a Szent Jobb mellett Magyarország legjelentősebb szakrális emléke. A Szent László-kultusz, a közös győri és pannonhalmi bencés hagyományok ápolása komoly lehetőségeket rejtene az egyházi turizmusban is. A székesegyházban található továbbá a második világháború alatt vértanúságot szenvedett és 1997-ben boldoggá avatott Apor Vilmos püspök sírja is.

A fentiekre tekintettel a törvényjavaslat a terület nemzeti emlékhellyé nyilvánítására tesz javaslatot, melyhez a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 2. mellékletének módosítása szükséges.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Káptalandomb Győr kiemelkedő jelentőségű és egyik legnagyobb történelmi múlttal rendelkező része. Méltóságának megőrzése érdekében a területet nemzeti emlékhellyé szükséges nyilvánítani, mely a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 2. mellékletének módosításával valósul meg.

2. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás

a Pázmány Péter Katolikus Egyetem által ellátott oktatási feladatok elősegítése céljából, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia részére történő ingyenes vagyonszármazásról szóló 2020. évi XVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Magyarországon az állam és a vallási közösségek Magyarország Alaptörvénye értelmében különváltan működnek, de a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek. Az Alaptörvény elismeri a kereszténység nemzetmegtartó szerepét Magyarország történelmében és a keresztény kultúra védelmét az állam minden szervének kötelességévé teszi. Az elválasztás és a semlegesség értelemszerűen nem zárja ki azt, hogy az állam anyagi eszközökkel is támogassa az egyházak működését, sőt az Alaptörvény értelmében az állam az együttműködésben részt vevő bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel sajátos jogosultságokat biztosít.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (a továbbiakban: PPKE) jelenleg több képzési helyszínen végzi oktatási és kutatási tevékenységét: Budapesten, Piliscsabán és Esztergomban. A földrajzi széttagoltság hátrányos hatással van a PPKE egyes fakultásainak működésére, ami – figyelemmel a PPKE súlyára – indokolja az egységes elhelyezést.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az 1. §-ban meghatározott állami tulajdonú ingatlanok alkalmasak az egyetem bővítésének megvalósításához. A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) 13. § (3) bekezdése és az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Ávtv.) 36. § (1) bekezdése alapján állami vagyon tulajdonjoga ingyenesen átruházható.

2. §

E § az Ávtv. 33. § (1) bekezdését figyelembe véve rendelkezik arról, hogy a tulajdon átruházásoknak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére alkalmas szerződéseket az állam nevében a tulajdonosi joggyakorló készíti elő és köti meg.

3. §

E § kimondja, hogy az egyház számára átadni rendelt ingatlanok tekintetében az egyházat nem terheli beszámolási kötelezettség.

4. §

Figyelemmel arra, hogy az 1. § alapján ingyenesen tulajdonba adott ingatlanok közül kettő ingatlan a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon körből kikerül, szükséges rendelkezni arról, hogy az Nvtv. szerinti elidegenítési és terhelési tilalom szabályai továbbra is alkalmazandók.

5. §

Figyelemmel mind az állam részéről átadni kívánt, mind a PPKE által az állam javára felajánlani tervezett ingatlanok volumenére, a vonatkozó egyházjogi szabályozást is figyelembe véve indokolt az ezekkel összefüggő jogügyletek tekintetében az Apostoli Szentsszékkal való egyeztetés kezdeményezése, szükség esetén nemzetközi megállapodás előkészítése.

6. §

A törvény hatálybalépésének időpontjáról rendelkezik.

7. §

Sarkalatossági záradék.

Figyelemmel arra, hogy az 1. § alapján ingyenesen tulajdonba adott ingatlanok közül kettő ingatlan a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon körből kikerül, így ennek átvezetése is sarkalatosnak minősül. A 3. § arról rendelkezik, hogy az átadott ingatlanok vonatkozásában beszámolási kötelezettség az átvevő egyházi tulajdonost nem terheli, a 4. § pedig ezen ingatlanokra vonatkozó elidegenítési és terhelési tilalomról rendelkezik.

8. §

Tekintettel arra, hogy az 1. §-ban meghatározott ingatlanok közül kettő az Nvtv. 2. melléklet III. pont 1. alpontjában foglalt táblázat 1.45. és 1.46. során szerepel, mint forgalomképtelen vagyonelem, szükséges a törvény hivatkozott mellékletének a módosítása.

Végső előterjesztői indokolás**az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló****2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi XVII. törvényhez**

A hazai előadó-művészeti szcéna legjelentősebb alapértéke az állandó társulatra épülő kőszínházi struktúra, amelynek bázisa – az állami intézmények mellett – az ország teljes lefedettségét biztosító vidéki, helyi önkormányzati előadó-művészeti hálózat. Ennek megőrzése nemzeti érdek, amelynek garanciája a hosszú távú működést és fenntartható, minőségi szakmai alkotómunkát biztosító finanszírozás modell.

A magyar színháztámogatás rendszere a fenntartói felelősség alapelveire épül. Ennek szellemében a törvényhozó megteremtette az önkormányzati fenntartású színházak közös működtetésének intézményét, az állam és a helyi önkormányzatok igazságos színház-finanszírozási szerepvállalása érdekében. A teátrumok közös működtetése keretében fellépő aránytalanságok megszüntetése érdekében azonban szükséges az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény (a továbbiakban: Emtv.) módosítása.

Az indokolás szövege a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (1) bekezdésére figyelemmel a Jat. 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**1. §**

A Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló 2019. évi CXXIV. törvény a színházi struktúra új formáját vezette be a közös működtetés intézményén keresztül. A színházműködtetéshez kapcsolódó jogok és kötelezettségek tényleges egyensúlyának érvényesítése érdekében, ha a színház működésének pénzügyi feltételeit a közös működtetésre irányuló megállapodás keretében teljes egészében az állam biztosítja, a színház vezető állású munkavállalója felett az alapvető munkáltatói jogokat a kultúráért felelős miniszter gyakorolja.

Az alapvető munkáltatói jogok ex lege átszállása illeszkedik a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényhez (a továbbiakban: Mötv.), ugyanis a 41. § (7) bekezdése alapján törvény eltérhet attól az előírástól, hogy az önkormányzati intézmények vezetőit a képviselő-testület nevezi ki. Az Mötv.-ben biztosított eltérő szabályozást valósítja meg a jelen módosítás oly módon, hogy az alapvető munkáltatói jogokon túl – összhangban az Mötv. 67. § (1) bekezdés g) pontjával – az egyéb munkáltatói jogkört a színház vezető állású munkavállalója tekintetében továbbra is a polgármester gyakorolja.

2. §

Értelmező rendelkezés, amely utalva az Mötv. 19. § b) pontjára egyértelműen meghatározza az alapvető munkáltatói jogkör e törvény szerinti tartalmát.

3. §

Átmeneti rendelkezés, amely értelmében az Emtv. 16. §-ának új (9) bekezdését a törvény hatályba lépésekor fennálló vezetői megbízások esetében is megfelelően alkalmazni kell.

4. §

Szükséges szövegcsere módosítás az alapvető munkáltatói jogok és a munkáltatói jogkör szétválásának esetére.

5. §

Hatályba léptető rendelkezés.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia Központ épületének felújításával, átalakításával és a hozzá kapcsolódó Ráday Felsőoktatási Diákotthon újjáépítésével összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról és a beruházás kiemelten közérdekűvé nyilvánításáról szóló 78/2020. (III. 31.) Korm. rendelethez

A jogszabály tervezetéhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján kerül közzétételre az Indokolások Tárában.

A beruházás célja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia Központ épületének felújításával, átalakításával és a hozzá kapcsolódó Ráday Felsőoktatási Diákotthon újjáépítésével kapcsolatos beruházás megvalósítása, mely a 2019. január 23-ai tűzesetben visszafordíthatatlanul károsodott épületszárny újjáépítésére, valamint az épület elavult gépészeti, elektromos és biztonságtechnikai rendszereinek korszerűsítésére irányul.

A Kormány a beruházás 2021/2022. tanév kezdetéig történő megvalósítása érdekében – a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ngvt.) 1. § (1) bekezdés b) pontja alapján – döntött a beruházás nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánításáról.

Tekintettel arra, hogy az oktatási és kulturális célú beruházás közfeladat ellátásával összefüggő, kiemelten fontos közérdek, annak jelentőségére és a kivitelezés megvalósításának szűk határidejére való tekintettel egyúttal indokolt az Ngvt. 11. § (1) bekezdés b) pontja alapján a központi költségvetési forrásból megvalósuló beruházást kiemelten közérdekű beruházássá is nyilvánítani. A beruházáshoz kapcsolódó építési munkálatok szükségessé teszik az építési tevékenységgel érintett telek közvetlen környezetébe tartozó helyi önkormányzati tulajdonban álló közterületek használatát, ennek okán a jogszabály az építési tevékenység elvégzéséhez szükséges közterület használatának feltétlenül szükséges időtartamát a hatálybalépésétől számított 24 hónapban határozza meg.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.